

צִדְקָה תִצֵּיל מִמָּוֹת

נִסְהַצְלָה שֶׁל בֶּתוּ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא

רַבִּי עֲקִיבָא הֵיךְ צַדִּיק גָּדוֹל
וְחָכָם.
הוּא אָהֵב אֶת ה' בְּכָל לְבוֹ,
וְתָמִיד יָדַע שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שׁוֹמֵר עָלֵינוּ וְעוֹשֶׂה הַכֹּל לְנֹחַל
לְטוֹבָה.

לְרַבִּי עֲקִיבָא הֵיטָה בֵּית חֲכָמָה
וְצַדִּיקָת.
הִיא אֶהְבָּה לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת,
לַעֲזֹר לְאַחֲרִים, וּלְשַׂמַּח אֶת
אָבִיהָ וְאֶת ה'.

יום אחד, הגיעה בשורה מפחידה. אנשים הקוראים בכוכבים אמרו:
'ביום החתונה של בתך, נחש יכיש אותה!'
רבי עקיבא דאג מאד, אך לא התיאש. הוא התפלל לה' ובטח בו.

יום החתונה הגיע!
השמחה באולם הייתה גדולה מאוד.
כלם שרו ורקדו, אך רבי עקיבא המשיך
להתפלל בסתר לנש ולשגחה מה'.

הַסַּכָּנָה הַיְּתֵה קְרוּבָה.
בַּפֶּנֶה חֲשׂוּכָה, סָמוּךְ לַקִּיר,
הַסְתֵּתֶר נָחֵשׁ אֲרָסִי וְחִכָּה בַּשֶּׁקֶט...
מִי יוּכַל לְהַצִּיל אֶת הַכֶּלֶה?

בְּאַמְצֵעַ הַסְּעוּדָה,
כְּשֶׁכֻּלָּם אָכְלוּ וְשָׁמְחוּ...

הִגִּיעַ עָנִי זָקֵן וְרָעַב לִפְתָּח.
אִישׁ מִהָאֲוִרְחִים לֹא שָׁם לֵב אֵלָיו.

הַפֶּלֶה הַבְּחִינָה בְּעֵנֵי הַבּוֹדֵד. הִיא הַסִּתְּפָלָה
עַל הַמָּנָה הַמְּיוֹחֶדֶת שֶׁהֵכִינוּ רַק עֲבוּרָה,
וְהַחֲלִיטָה מִיָּד מָה הַדָּבָר הַנָּכוֹן לַעֲשׂוֹת.

הַכֹּלָה הַצַּדִּיקָה וְתָרָה עַל סְעוּדַת הַחֲתָנָה שְׁלָה. הִיא מְסַרָה אֶת
מִנַּת הַחֲלָקָה שְׁלָה לְעַנִּי בְּסֵתֶר, בְּשִׁמְחָה רַבָּה וּבְמֵאוֹר פָּנִים!

הָעֲנִי שָׂמַח מְאֹד וַיְבָרֵךְ אוֹתָהּ מֵעַמְקֵי לִבּוֹ
לְחַיִּים אָרְכִּים. הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רָאָה אֶת
הַחֶסֶד הַטָּהוֹר שֶׁלָּהּ, וְשָׁלַח מַלְאָכֵי אוֹר
לְשׁוֹר עָלֶיהָ.

בַּלַּיְלָה, לְאַחַר שְׁקִירָא "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל"
וְהוֹדְתָה לָהּ עַל יוֹם הַחֲתָנָה, הִיא
נִעְצָה אֶת סִכַּת הַשַּׁעַר שְׁלָה בַּחֹר
שְׁבִקִיר, וְהִלְכָה לִישׁוֹן בְּשִׁלּוֹה.

בַּחֲשֹׁךְ קָרָה נִס עֲצוּם! בְּלִי שְׂיִדְעָה, הַסִּיכָה נֶעְצָה
בְּדִיוֶק בְּעֵינָיו שֶׁל הַנָּחָשׁ הַמְּסֻכָּן! ה' הַשְׁגִּיחַ עָלֶיהָ
וְהִצִּיל אוֹתָהּ בְּזֶמֶן שְׂיִשְׁנָה.

בַּבֶּקֶר, כְּשֶׁהוֹצִיָּאָה אֶת הַסִּיכָה
הַסִּכָּה, נִמְשָׁךְ אַחֲרֶיהָ הַנָּחָשׁ. רַבִּי
עֲקִיבָא וּבָתּוֹ רְאוּ אֶת הַנָּס הַגָּדוֹל.
הֵם נוֹשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם לַשָּׁמַיִם
וְהוֹדוּ לַה' מִכָּל הַלֵּב.

מַעֲשֵׂה טוֹב וצְדָקָה

אוֹר וְאַהֲבַת ה'

הַגָּנָה וְהַצָּלָה

צְדָקָה תַצִּיל מִמָּוֶת

חֶסֶד שְׁנַעֲשֵׂה מִכָּל הַלֵּב יָכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הַגּוֹרֶל!

An illustration of a classroom where eight young boys, wearing kippot, are sitting in a circle on the floor. They are engaged in a discussion, with some gesturing. The room features a window with sunlight streaming in, a bookshelf, and a bulletin board. The entire scene is framed by decorative olive branches with grapes.

חושבים ומישמים בכיתה:

1. הפלה שמה לב לעני כשכולם
היו עסוקים. מתי אתם שמעתם לב
לילד בכיתה שהיה צריך עזרה?

2. בתו של רבי עקיבא נתנה את מנת
המזון שלה. למה חשוב לתת ולוותר
מכל הלב, גם כשזה קצת קשה?

3. איך המעשים הטובים שלנו
מקרבים אותנו לה' ומביאים אור
לעולם?